

Συνήθως μία πολυτόκος φορβάς εἶνε ἡ μόνη περιουσία μίᾳς ἢ καὶ πολλῶν οἰκογενειῶν.

Τὸ καθυρὸν γένος τῶν ἵππων δύναται κυρίως νὰ διακριθῆ ἑνταῦθα εἰς δύο στελέχη, εἰς τὸ τῶν Νεζδὶς καὶ εἰς τὸ τῶν Κέλς. Πολλὰ, ἐννοεῖται, τὰ μυθώδη λέγονται ἀναφορικῶς τῆς ἀξίας τῶν πράγματι νοημόνων καὶ ἰσχυρῶν αὐτῶν ζώων. Ἄν πρόπη νὰ πιστεῦσωμεν τὰς ἀφηγήσεις τῶν βεδουίνων, ἡ Μητήρ τοῦ Ἰγνίου κατέχει τὴν πρώτην θέσιν ἐν ταῖς υποδιακρίσεσι τῆς δευτέρας κατηγορίας. Τὸ ἐξαίσιον αὐτὸ γένος ὀφείλει τὸ ὄνομά του εἰς τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον.

Διάσημος σείκης εἶχε φορβάδα Κέλς, ἣτις ἔτεκεν αὐτῷ πῶλον μετα τινὰς ἡμέρας ἡ φυλὴ αὐτοῦ συνεπλάκη πρὸς τοὺς ἔνδρας τοῦ σιδήρου (πιθανῶς τοὺς Σταυροφόρους) καὶ ἠττηθεῖσα κατεσφάγη. Ὁ σείκης ἠναγκάσθη νὰ τραπῆ εἰς φυγὴν, καὶ θέλων δὲ ν' ἀφήσῃ εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ τὸν πολυτίμον πῶλον του, ἐπληξεν αὐτὸν ἐπανειλημμένως διὰ τῆς λόγχης, ἰδίως δὲ ἀπέκοψε τὸ ἰγνιον μίᾳς τῶν κνημῶν του. Μετὰ τριῶρον καλπασμῶν ὁ ἵππεὺς ἀφίκετο εἰς ἀσφαλὲς μέρος καὶ πεζεύσας ἔδρασε τὴν φορβάδα ὑπὸ τὴν σκιάν δένδρου, ἔνθα καὶ αὐτὸς ἐξελθθεὶς ἀπεκοιμήθη. Ὅτε ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς του ἰδὼν τὸν πῶλον θνήσκοντα παρὰ τὴν μητέρα του! Ὁ σείκης ἔκλαυσε πικρῶς ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ εὐγενοῦς ζώου, καὶ ἔκτοτε οἱ ἄραβες ἀδρῶς ἠγόραζον τοὺς γόνους τῆς φορβάδος του. Ἡ γέννησις εὐγενοῦς ἵππου ληξιαρχικῶς πιστοῦται ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῆς φυλῆς, καὶ αἱ ἀγοραὶ τελοῦνται κατόπιν ἀναθεωρήσεως τῶν ἐγγράφων τῆς γενεαλογίας, οὐ παντὶ δ' ἵππῳ ἐπιτρέπεται τὸ φέρειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λόφον εἰς πτερῶν, ἐμβλημα τοῦ καθαρῷ αἵματος.

Ἐν Βηρυτῷ, 15 Ἰουνίου 1888

Ν. ΚΑΠΙΓΙΟΛΔΑΣΗΣ

ΚΛΟΠΙΜΑΤΑ

ΕΝ ΔΕΥΚΩΜΑΤΙ

“Πρέπει τις νὰ γράφῃ ἔπος καὶ ὀμιλεῖ.,, Α.

Καὶ κάτ' ὅθ' εἶ

“Καὶ ἐὰν ὀμιλῆ διὰ τῆς ριθός.,, Β.

ΕΝ Τῷ ΠΑΝΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙῳ

— Κατηγορεῖσθαι ὅτι ἐκτύπησας σφοδρῶς τὴν σὺζυγόν σου.

— Καθόλου, κύριε πρόεδρε, μόλις τὴν ἐκτύπησα ὀλίγον μὲ τὸ μαנדύλι μου.

Ἡ μάργος. Πρέπει ὅμως νὰ γνωρίζετε, ὅτι τὸ μόνον μαנדύλι τὸ ὁποῖον μεταχειρίζεται ὁ σὺζυγός μου, εἶνε τὰ δάκτυλά του.

ΕΝ ΤΙΝΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙῳ

— Ἐχετε ψηφὸ κρέο;

— Μάλιστα κύριε, τώρα ψήφεται.

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ὨΡΑΝ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Ἡ πενθερὰ πρὸς τὸν γαμβρόν της, ὁδύρος ἡ νεότης ὑπῆρξε θελλιδόδης:

— Λοιπὸν, γαμβρέ μου, τὰ εἶπομεν ὄχι πλέον τρέλας!

— Ὁ, σὰς ὑπόχρημαι ὅτι αὐτὴ εἶνε ἡ τελευταία.

Εἶτε ἡ δευτέρα ὦρα μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Ὁ γηραιὸς ἐπιρρέτης Παῦλος ἀπεκοιμήθη παρὰ τὴν ἐστίαν, περιμένων τὸν κύριόν του, ἕδστις ἔλθων ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἐδρῶν αὐτῶν κοιμώμενον, ἀπεσύρθη ἀθρόως ἐν τῇ κλίνῃ του.

Μετὰ τινὰς στιγμῶν ὁ Παῦλος ἀφυσπνίζεται καὶ παρατηρῶν τὸ ἔκκερμα, ἀνακράζει χασιμώμενος:

— Μὰ πότε θὰ ἔλθῃ ἐπὶ τέλους αὐτὸ; ὁ γέρω παραλυμένος!

Φωνὴ ἀπὸ τοῦ βάθους κλίνης:

— Παῦλε, ἤμπορετε τὸ κοιμηθῆτε εὐθέρως. Ὁ γέρω παραλυμένος ἔχει ἐπιστρέψει!

Ὁ κύριος Μυριάθμος δίδει ἐξετάσεις διδακτορικῆς.

Ὁ καθηγητὴς. — Διατὶ δὲν ἀπαντᾷς; μήπως σὲ συγχίζει ἡ ἐρώτησίς μου;

— Ὅχι, ὄχι ἡ ἐρώτησις καθόλου, κύριε καθηγητᾶ, ἀλλ' ἡ ἀπάντησις.

Ἐμπορὸς τις ἀποθήσκει, ἀφῆτων κολοσσαίων περιουσιῶν, ἢν ἀπέλαττε μὲ ἀρχικὸν κεφάλαιον εἰκοσιπέτε χιλιάδων δραχμῶν, κληροδοτεῖ δὲ ἄλλην αὐτῆν εἰς τινα φίλον του, ἐπὶ τῷ ὄρφ' ἡ θέση οὗτος ἐν τῷ φερτέρῳ τοῦ ἐμπόρου εἰκοσιπέτε χιλιάδας φράγκων.

Ὁ κληρονόμος, ἀφῶ ἐπὶ μακρὸν ἐσκέφθη τίτι τρόπῳ κάλλιον νὰ ἐκπληρῶσῃ τὴν ἐρᾶν αὐτῆς ἀπαρηρᾶν ταύτην θέλησιν τοῦ μακαρίτου, ἐπληξε τὸ μέγιστον περιχαρῆς, λέγων:

— Μάλιστα! θὰ βάλω ἐν συνάλλαγμα καὶ ὅποταν θελήσῃ, τὸ ἐξαργυρῶν εὐθύς.

Καὶ ἐν ἱστορικώτατον γεγονός, τὸ ὁποῖον, ἡ ἀβρὰ ἀναγνώστρια παρακαλεῖται νὰ παρατρέξῃ ἀπαρηρᾶτον.

Ἡ σκητὴ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πινακωτῶν, ἐν πλήρει μεσονυκτίῳ καὶ πλήρει πανσελήνῳ.

Νεανίας ἴδει ὑπὸ τὰ παράθυρα τῆς φίλης του διὰ φωνῆς ἐρρίτου καὶ παρατόνου:

“Θά βγῃ ἀπόψε ἡ ἀγάπη μου θά βγῃ...”

Φωνὴ ἀνθρώπου ἀφυσπνισθέντος ἐκ τῆς μελωδίας, ἀπὸ τοῦ βάθους τοῦ ἀπῆρτατι δέξωτου:

— Φθάνει, φίλε μου, φθάνει καὶ περὶ αὐτοῦ μὴ ἀμφιβάλλεις ποσῶς τὸ ἔσμά σου θὰ εἶνε δι' αὐτὴν ἀποτελεσματικώτατον καθαρτικόν.

Ἀρχαῖοκάπηλος

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ “ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ,”